

מתת פלסנו

בת 36, אמא למיכאלה (5 חצי) ואיילה (3 חצי), עורכת דין, מגשרת ובעלת משרד בתחום דיני משפחה וגירושים. נמנתה במשך שנתיים עם בכירי סגל ההוראה באוניברסיטת הרווארד, וניהלה בבוסטון מרכז למנהיגות יהודית ולהסברה פרו-ישראלית. גרושה פעמיים – מאלוף ישראל בשחייה לשעבר, יואב ברוק, ומחבר הכנסת יוחנן פלסנו. עדיף, היא אומרת, להיות עצמאית ולא להתנצל

קריירה: לפני ארבע שנים חזרתי מארצות הברית ופתחתי משרד עורכי דין. כולם אמרו לי להיות שכירה, כי זה יותר קל ולכאורה יותר הגיוני עבור אמא, אבל לי היה ברור שרוקא מפני שאני אמא יהיה לי מאוד קשה להיות שכי-רה, כי מה אעשה כשהבת שלי תהיה חולה? מה יקרה אם הם ירצו שאשאר עד אמצע הלילה לשיבה חשובה כדיוק ביום קשה של הבנות? לכן החלטתי לפתוח משרד עצמאי. זה אומנם מאוד מפתה, אבל לפחות את משתגעת בדרך שלך. יש הרבה שבעות, למשל, שאני עוברת בשישי-שבת כשהבנות עם אבא שלהן. זה נשמע פסיכי, אבל האם היה יותר טוב אם הייתי נעדרת כשהן חולות? אני גם כמעט לא ישנה בלילה, כי אני מתחילה שוב לעבוד כשהבנות נרדמות. אבל כשהן צריכות אותי אחר הצהריים – אני שם. אני משלמת מחיר כבד בעיפות תמידית ובוהו שמדי כמה זמן אני פשוט מתמוטטת, אבל זה עדיף לדעתי על מצב שבו את צריכה כל הזמן להתנצל במשרד שאת אמא.

סידור עבודה: קמה ב-6:00, מארגנת את הילדות ואת ארוחת הבוקר שלהן – הן אוהבות פירות חתוכים, תה עם חלב וגבינה עם ירקות ולא פחות אוהבות את הויטמינים שלהן: ויטמין סי, מולטי וויטמין ואצידופולוס פררבייטי, בדרך שמעוררת את החיידקים הטובים. בגלל שלבנות שלי מאוד חשובים הבגדים שהן לובשות, אהבנו בוחרות בגדים ערב קודם, כי אחרת לא נצא מזה. אחרי שהן סופסוף לבושות, אני מתחילה עם התסרוקות, וגם פה יש כמה ורסיות. אחר כך אני מורחת להן קרם הגנה והן יוצאות מהבית מבריקות ומצוחצחות. לפעמים הן מצטרפות אליי במקלחת של הבוקר, אבל לא תמיד. ב-7:30 אנתנו יוצאות עם האוטו לגן. חשוב לי להיכנס לגן

ולהיות איתן קצת. ב-8:15 אני בדרך כלל כבר בדרך לבית המשפט. אני עוברת עד 16:30 ואז יוצאת לקחת אותן מהגן. יומיים בשבוע הגרוש שלי לוקח אותן מהגן ואני נשארת בעבודה עד מאוד מאוחר, לפעמים אפילו עד הצות, אבל בימים שאני יוצאת מוקדם, אני בחוץ כבר ב-16:30. מהגן עוברים להוגים: איילה הקטנה במחול פעם בשבוע, מיכאלה פעמיים בשבוע בהתעמלות קרקע ופעמיים בשחייה, ואני מסיי-עה, מחכה בחוץ, תומכת. אחרי החוגים אנחנו נוסעות הביתה, וב-19:15 אוכלות ארוחת ערב. אחר כך מקלחות וסיפורים לפני השינה (לפחות שניים). כשהן נרדמות, בדרך כלל ב-20:30, אני מתיישבת בחדר עבודה וממשיכה לעבוד עד הצות: כותבת מסמכים משפטיים, מכינה דברים למחר, מדברת עם לקוחות בחו"ל. לפני השינה אני מקפידה על שני דברים: לקרוא קצת (אני משוגעת על ביוגרפיות, קראתי עכשיו את זו של הילרי קלינטון) ולפנות איזו רבע שעה לפחות כדי לכתוב ביומן שלי. אני לא מפספסת את הטקסט הזה, ואין יום שאני לא כותבת מה היה, מה התוכניות, התחושות. זה מאפשר לי פרספקטיבה. בימים הטובים נשארות לי ארבע או חמש שעות שינה.

עבודות בית: יש לי עורות פעם בשבוע, וגם בחורה מקסימה ששמה נופר שבמשך השבוע עוררת לי לסדר ארונות ואת הבית ולעשות כביסה. הבישולים – עליי, אני מבשלת לבד או ברבע לשש בבוקר או באמצע הלילה. אני אחראית גם על הקניות ועל כל המטלות של הגן: פלקט של כוכב השבוע, חולצה לבנה בחגים, סוכה מקרטון. גם כשהבנות אצל יוחנן אני עושה כלים, שוטפת וגם מורידה את הפה. ההסעות תמיד עליי, גם מקלחות וארוחות ערב, חשבונות וקניות, בנקים ותיקונים.

נקיפות מצפון: בעיקר כלפי עצמי. בגלל שגם בעבודה וגם עם הבנות אני נותנת הכול, יש לי מעט זמן לישון, אני לא נפגשת מספיק עם חברות ולא יוצאת מספיק להצגות וסרטים. בכל מקרה, אני זו שמשלמת את המחיר, לא העבודה או הבנות.

כסף: אני גרושה ואין לי בעל שמביא למשפחה משכורת, ולכן זה תמיד משהו שיושב שם בראש ומוזכר לי שאם אני מתמוטטת אין מי שיציל אותי. כשהתג-רשתי, ברגע הראשון לא ידעתי מאיפה יבוא השקל הבא, ואנשים לא הפסיקו להטיף לי. כמעט כל מי שדיברתי איתו ניסה לרפות את ידי, בחורה

אז איך אתם עושים את זה?
ש/חו sms עם המילה
עושה ותי אור קצר
למספר 9995

עלות שליחת sms: שקל

צעירה עם משרד חדש ושתי בנות בתחילת הדרך. אבל איכשהו אני אדם שרוקא כשקשה ומלחיץ פשוט עובר יותר קשה. אחרי הגירושים כנראה שחררתי משהו קשה ונשאיתי בעיקר עם אנרגיות חיוביות, ולכן לא רק שמצבי לא החמיר, אלא שהעסק התחיל לצבור תאוצה. יש הרבה נשים שלא טוב להן בנישואים והן מתפשרות בגלל כסף – אבל אם לא מספיק טוב לי, אני ממשיכה הלאה.

זוגיות: התגרשתי לפני שנתיים, ובעיקרון אני רוצה עכשיו זוגיות טובה. אני לא בן אדם של לבר, אבל אחרי שני גירושים אני מבינה יותר מה אני צריכה. אני יודעת שכן הזוג שלי חייב להיות מישו שמכיר בעובדה שאני קריירה-סטי, אוהב בי את החלק שרוצה להצליח, ויותר מהכול – כזה שמוכן לתמוך בפועל במטלות היומיום הפשוטות ביותר, והכי חשוב – לחכות לי עם חיבוק גדול בערב. זה צריך להיות בן זוג מאוד בטוח בעצמו, שלא מקנא בהצלחה שלי אלא שמה עליה, מישו חזק ותומך, שכי-שאגיע בלילה אחרי יום מטרף לא יהסס להכין לי ארוחת ערב ולפנק אותי. אני הייתי בזוגיות שבה תמיד עשיתי הכול, ובסוף היום את מתשת ומתוסכלת והולכת לישון עם התסכול. גם היום החיים שלי מתישים, אבל לפחות יומיים בשבוע, כשהילדים אצל בן זוגי לשעבר, יש לי את הזמן לעבודה ולעצמי.

דימוי גוף: הבטן שלי זה לא מה שהיה לפני הילדות, אבל חוץ מזה אני מגישה סכבה עם עצמי. אני עושה ספורט פעמיים בשבוע, מפרידה בין פחמימות לחלבונים כל הזמן, לא תראי אותי אוכלת בשר עם תפוחי אדמה. אני שותה לפחות עשר כוסות מים ביום, מקפידה להביא למשרד אוכל מבושל, אפילו אם אני צריכה לבשל אותו בחצות, כי אחרת אני נסחפת לאכול שטויות. אני מקפידה על יוגה לפחות 15 דקות ביום, לא משנה איפה – גם אם אני במשרד אני אסגור את הדלת ואניר למוזיקה לא להעביר שיות. חוץ מזה, אני כבר המון זמן חולמת על פילאטיס, אבל לזה באמת כבר אין לי זמן.

צמוד למדד

- **כביסות:** נופר עוררת לי עם הכביסות
- **מדד השניאלי:** מטגנת בשעות מחזור – מאוחר בלילה ולפנות בוקר
- **בילויים וציאיות:** אוהבת מאוד סרטים והצגות, אבל אין לי זמן

